

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΑΛΛΟ ΚΟΣΜΟ

ΤΟΥ ΜΩΡΙΣ ΛΕΒΕΛ

ΛΩΠΟΔΥΤΙΚΑ ΚΟΛΠΑ ΚΑΙ ΚΑΤΕΡΓΑΡΙΕΣ

(Πώς να φυλάγεστε από τους επιχειρηματίας τῶν πέντε δακτύλων)

ΣΑΣ διηγηθήκαμε σὲ δυὸ προηγούμενα τεύχη διάφορα καταπληκτικὰ κόλπα λωποδυτῶν. Ἴδου σήμερα ἡ τελευταία ἱστορία τῆς σειράς αὐτῆς, καταπληκτικὴ, ἀπίστευτος, μὰ ἀληθεστάτη, γνωστὴ σ' ὄλους τοὺς ἀνωτάτους τιτλοῦχους τῆς παρισινῆς ἀστυνομίας, καθὼς ἐπίσης καὶ σὲ στενώτατο κύκλο Γάλλων οικονομολόγων. Ἡ μυστικότης αὐτῆς τηρεῖται, ἐπειδὴ οἱ ἥρωες τοῦ περιστατικοῦ αὐτοῦ κατέχουν ὑψηλὰς κί' ἐμπιστευτικωτάτας θέσεις στοὺς κρατικούς οικονομολογικοὺς κύκλους, καὶ ζοῦν ἄλλωστε ἀκόμη. Ἴδου πῶς ἔχουν τὰ γεγονότα, τῶν ὁποίων τὴν ἀκρίβεια ἐγγυῶμαι προσωπικῶς:

Κάποιο πρωτὶ Δεκεμβρίου, πρὸ ἀρκετῶν ἐτῶν, πικρουσιάστηκε στὸν κ. Ν. ..., γενικὸ διευθυντὴ μιᾶς μεγάλης Τραπεζῆς, ἓνα ἀλλόκοτο ἄτομο.

Τὸ ἄτομο αὐτὸ ἦταν ἓνας ἄνδρας ἡλικίας τριανταπέντε περίπου χρόνων, φτωχὰ μὰ καθαρὰ ντυμένος, μὲ φυσιογνωμία γεμάτη ἀπὸ ζωὴ κί' ἐξυπνάδα καὶ μὲ μάτια σπινθηροβόλα.

Κύριε διευθυντά, ἐπιθυμῶ νάχω μαζί σας μιὰ ἰδιαίτερη κί' ἀπολύτως ἐμπιστευτικὴ ἀκρόασι! εἶπε στὸν τραπεζίτη. Ὑψιστα συμφέροντα τῆς Τραπεζῆς σας, ἀλλὰ καὶ τοῦ κράτους, σὰς ἐπιβάλλουν νὰ μὲ ἀκούσετε!

Ἀπορώντας ὁ διευθυντὴς, κάλεσε δυὸ κλητῆρας καὶ διέταξε —σύμφωνα μὲ τοὺς κανονισμοὺς τῆς Τραπεζῆς— νὰ φάξουν καλὰ τὸν ἄγνωστο, μήπως τυχὸν ἦταν κακοποιὸς κί' ὄπλισμένος. Ὁ ἄγνωστος ὑπόμεινε τὴν ἔρευνα ἀτάραχος καὶ χωρὶς φυσικὰ νὰ προσβληθῆ ἢ φιλοτιμία του. Ἡ ἔρευνα ἀποδείχθηκε ἀκαρπῆ. Καὶ τότε ὁ διευθυντὴς διέταξε τὸν γραμματέα του καὶ τὴν δακτυλογράφο του νὰ μὴν τοὺς ἐνοχλήσουν καθόλου καὶ, παίρνοντας μαζί του τὸν ἀλλόκοτο ἐπισκέπτη του, τὸν ὠδήγησε στὸ πλατὺνὸ σαλόνι τῶν «ἰδιαίτερων ἀκροάσεων» κί' ἐκλείσε τὴν πόρτα.

—Κύριε διευθυντά, λέγομαι «Τάδε»! εἶπε ὁ ἄγνωστος, μόλις ἔμειναν μόνοι. Πρὸ χρόνων σπούδαζα γλύπτης καὶ χαράκτης στὴν «Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν» τοῦ Παρισιοῦ...

Ὁρφανὸς ὁμῶς καὶ φτωχὸς, διέκοψα τὶς σπουδές μου καὶ πῆρα τὸν κακὸ δρόμο... Ἐμπλεξα ὕστερα μὲ μιὰ σπεῖρα κιβδηλοποιῶν, συνελήφθην ἀπ' τὴν ἀστυνομία καὶ καταδικάστηκα σὲ τριετὴ φυλάκισι... Πρὸ ὀλίγων μηνῶν βγήκα ἀπὸ τὴ φυλακὴ, ἀποφασισμένος ὁμῶς νὰ γίνω πειὰ τίμιος ἄνθρωπος!... Μὲ παίρνετε ὡς ὑπάλληλο στὴν Τραπεζά σας;

Ἐκθαμβὸς ὁ διευθυντὴς ἀπ' τὰ παράξενα λόγια τοῦ ἐπισκέπτου του, ἐτοιμάστηκε νὰ τὸν διώξη. Ἐκεῖνος ὁμῶς, προετοιμασμένος ἀσφαλῶς γιὰ μιὰ τέτοια ὑποδοχὴ, βιάστηκε νὰ προσθέσῃ:

—Ψυχραιμία, κύριε διευθυντά!... Θὰ καταστρέψω οικονομικῶς τὴν Τραπεζά σας, ἂν δὲν θελήσετε νὰ μὲ ἀκούσετε ὡς τὸ τέλος!...

Ἐθγαλε συγχρόνως ἀπ' τὴν τσέπη του ἓνα χιλιόφραγκο ἐκδόσεως τῆς προνομιοῦχου ἀπ' τὸ γαλλικὸ κράτος Τραπεζῆς αὐτῆς καὶ δείχνοντάς του στὸν διευθυντὴ συνέχισε γαλήνια:

—Εἶνε ἢ δὲν εἶνε τῆς Τραπεζῆς σας τὸ χιλιόφραγκο αὐτό;... Φαίνεται ἢ δὲν φαίνεται γνησιώτατο κί' ἀπαράλλαχτο μὲ τὰ χιλιόφραγκα τῆς ἐκδόσεώς σας;... Κί' ὁμῶς εἶνε κιβδηλο, κύριε γενικὴ διευθυντά!... Καὶ μάλιστα τὸ κα-

τασκεύασα ἐγὼ, χαράζοντας καλλιτεχνικώτατα τὴ σχετικὴ πλάκα!

Κατάπληκτος τώρα ὁ διευθυντὴς, πῆρε τὸ χαρτονόμισμα στὰ τρεμάμενα χέρια του. Ἐξετάζοντάς το λεπτομερῶς, διεπίστωσε ὅτι ἦταν γνησιώτατο. Γιὰ νὰ βεβαιωθῆ, κάλεσε καὶ τοὺς ἐμπειρογνώμονας τῆς Τραπεζῆς, οἱ ὁποῖοι βεβαίωσαν κί' αὐτοὶ τὰ ἴδια. Κί' ὅταν ἐκεῖνοι ἀποσύρθηκαν, ὁ ἄγνωστος εἶπε καὶ πάλι:

—Κί' ὁμῶς εἶνε κίβδηλο τὸ χαρτονόμισμα αὐτὸ, κύριε διευθυντά!... Κυττάξτε μὲ τὸν φακὸ, τὸ δεξιὸ γυμνὸ πόδι τῆς γυναίκας, ἢ ὁποῖα εἶνε ζωγραφισμένη στὴν ἐμπροσθία ὄψη τοῦ χαρτονομίσματος καὶ παριστάνει ἀλληγορικὰ τὸ «Ἐμπόριο»... Θὰ δῆτε λοιπὸν μὲ τὸν φακὸ, ὅτι τὸ μεσαῖο ἀκριβῶς δάχτυλο τοῦ ποδιοῦ αὐτοῦ τῆς γυναίκας δὲν ἔχει νύχι!... Ναι, ἐπίτηδες παραχάραξα ἔτσι τὸ κιβδηλο αὐτὸ χαρτονόμισμα, ἐπίτηδες παρέλειψα τὴν μικροσκοπικὴ αὐτὴ λεπτομέρεια, γιὰ νὰ πείσω κί' ἐσὰς τοὺς εἰδικούς ἀκόμα, ὅτι τὸ χαρτονόμισμα αὐτὸ δὲν εἶνε γνήσιο!!

Ἰδρωμένος ἀπ' τὴν ταραχὴ του κί' ἀπ' τὴν ἀγωνία τοῦ ὁ διευθυντὴς, ἐξακρίβωσε μὲ τὸν φακὸ ὅτι ὁ μυστηριώδης ἐπισκέπτης του εἶχε ἀπολύτως δίκιο. Καὶ τραυλίζοντας, τὸν ρώτησε:

—Ποῦ θέλεις νὰ καταλήξῃς, φίλε μου;... Τί ἐπιθυμεῖς, ἐπὶ τέλους;

—Ἐπιθυμῶ νὰ γίνω τίμιος ἄνθρωπος καὶ νὰ ζήσω μὲ ὑπόληψι στὸ μέλλον! ἀπάντησε ἐκεῖνος μὲ εἰλικρινῆ θέρμη. Βοηθήστε με σ' αὐτὸ, κύριε γενικὴ διευθυντά... Πάρτε με ὑπάλληλο στὸ ἐργοστάσιο «Ἐκδόσεως καὶ Χαράξεως Χαρτονομισμάτων τῆς Τραπεζῆς σας»... Δόστε μου κί' ἓναν καλὸ μισθὸ, μιὰ πού πεισθήκατε χειροπιαστὰ πόσης ἀξίας καλλιτέχνης εἶμαι στὸ εἶδος αὐτό!... Ἀλλοιῶς, κί' ἐπειδὴ θέλω νὰ εἶμαι εἰλικρινῆς ὡς τὸ τέλος μαζί σας...

Σταμάτησε ἐδῶ ὁ ἄγνωστος, κύτταξε κατάματα καὶ μὲ λαχτάρα τὸν διευθυντὴ καὶ πρόσθεσε μ' ἐξαφι ἀπερίγραπτη στὴ φωνή του:

—... ἀλλοιῶς, θὰ κάνω τὴν Τραπεζά σας νὰ χρεωκοπήσῃ!... Μὲ ἀκούτε;... Ναι, καὶ

νά μὲ συλλάβετε ἀκόμα τώρα, καὶ νὰ μὲ φυλακίσουν ἀκόμα —δίχως ἀποδείξεις σίγουρες, ἄλλωστε— κάποια μέρα θὰ ἀπολυθῶ ἀπ' τὴ φυλακὴ!... Καὶ τότε, ἐλεύθερος πειὰ, θὰ συνεχίσω τὴν παραχάραξι τῶν χαρτονομισμάτων σας! Θὰ πλημμυρῆσω ὀλόκληρη τὴ Γαλλία κί' ὀλόκληρη τὴν Εὐρώπη μὲ αὐτά!... Κί' ἓνα ὠραῖο πρωτὶ κατόπιν, γνωστοποιῶ μὲ τὶς ἐφημερίδες ἀνωτύμως, ὅτι ἓνα ποσὸν εἴκοσι, τριάντα, πενήντα ἑκατομμυρίων ἀπ' τὰ χιλιόφραγκα τῆς Τραπεζῆς σας εἶνε κιβδηλα, ὀρίζοντας συγχρόνως καὶ πού ἔγκειται ἢ ἀπόδειξις τοῦ κιβδηλοῦ των!... Τί θὰ συμβῆ τότε;... Ἀπλούστατα, ὁ κόσμος θὰ τρομοκρατηθῆ, δὲν θὰ δέχεται πειὰ τὰ χαρτονομισμάτα σας στὶς ἐμπορικὲς συναλλαγές του, ἢ Τραπεζά σας θὰ χάσῃ τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ κοινοῦ καὶ μοιραῖα ὕστερα θὰ χρεωκοπήσῃ!... Λοιπόν;... Δέχεστε νὰ μὲ βοηθήσετε νὰ γίνω τίμιος ἄνθρωπος;

Τὴν συνέχεια τὴν καταλαβαίνετε: Ὁ πανίσχυρος ἐκεῖνος μεγιστάν τοῦ Χρήματος, δέχτηκε ἀμέσως τοὺς ὄρους τοῦ τολμηροῦ, ἀλλὰ καὶ τόσο εἰλικρινοῦς ἐπισκέπτου του. Τὸν προσέλαβε ὡς χαράκτη στὸ σχετικὸ ἐργοστάσιο τῆς Τραπεζῆς, μὲ μισθὸ πραγματικὰ ἡγεμονικόν κί' ἀντάξιον τῆς καλλιτεχνικῆς του ἀξίας...

